

teti, samo s plačo pa ni bil zadovoljen, zato je s silo odprl kovčeg Benčik Ludovika ter iz njega odnesel nabiralnik z vsoto 500 din. Vendar pa pri tem dejanju ni imel sreče, ker so ga zasačili in javili orožnikom, ki so ga predali sodišču, kjer je bil sedaj obsojen na tri mesece strogega zapora ter na eno leto izgube častnih pravic. Kazen ga bo gotovo spametovala.

Naši rajni

Sv. Peter pri Mariboru. V soboto, 9. decembra, smo pokopali Ivana Maček, preužitkarja v Trčovi, starega 71 let. Rajni je bil priden delavec in uslužen sosed, radi česar je užival splošno priljubljenost. Naj počiva v miru! — žalujočim naše sožalje!

Vurberg. Dne 30. novembra smo pokopali oskrbnika sanatorija g. Vladimira Špigano-vič, ki je bil prej polkovnik kubanskih kozakov. Bil je mož orjaškega telesa in zelo priljubljen. Prišlo je veliko pogrebcev celo iz Zagreba in Banata. Na grobu mu je govorilo pet govornikov. Naj mu bo lahka zemlja slovenska!

Slivnica pri Mariboru. V Račah pri Mariboru je zaspala v Gospodu v starosti 71 let posestnica Ivanka Jarc. Blagopokojna je imela 13 otrok, od katerih jih živi šest. Blagopokojna je bila obče spoštovana ter čislana daleč na okrog. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi od hiše žalosti na farno pokopališče v Slivnici. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne mame v ganljivih besedah slivniški g. župnik Mihalč. Blagi materi bodi Vsemogočni obilni plačnik, uglednim preostalim pa naše sožalje!

Prihova pri Konjicah. Nenavadno dolgo ni prišla smrt v našo župnijo. Dne 5. decembra je umrl tu Zorko Martin, preužitkar na Sevcu 7, star 81 let. — Pred njim je pa umrl 15. avgusta Jakob Brglez iz Korpelj, star 78 let. Tedaj ni bilo pri nas mričja 3 mesece in 20 dni. To je znamenje, da je tukaj zdrav kraj. Večinoma mrjejo ljudje radi starosti. — Naj počivata v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Studenice. Dne 6. decembra smo pokopali dobrega in skrbnega očeta Jurija Arzenšek,

VELIKA
BLASNIKOVA
PRATIKA
je izšla
1940

ki je bil veren, dober in priljubljen mož. Bog mu daj večni pokoj! — žalujočim naše sožalje!

Podčetrtak. Njivi božji pri D. M. na Pesku smo izročili ob obilni udeležbi od vseh strani 85 letno gospo Marijo Slemenšek, rojeno Jeraj. Izredno stara Slemenškova mamica je bila rojena 18. avgusta 1854 na Ponikvi pri žalcu kot hčerka nadučitelja Matije Jeraja, ki je služboval na Doberni, kjer je gospa Slemenšek preživela svojo mladost. Obiskovala je samostansko šolo v Mariboru ter Zagrebu. Leta 1877 se je poročila s Francem Slemenšek, nadučiteljem na Zdolah, ki je prišel pozneje v obotiski trg Podčetrtak in je tamkaj mnogo prezgodaj umrl leta 1907. Po smrti moža se je blaga gospa povsem posvetila vzgoji svojih dveh sinov in hčerke Irene, katera je poročila g. Štefana Firma, šolskega upravitelja v Radvanju pri Mariboru. Po preskrbi otrok je živela gospa Slemenšek dolga leta v miru božjem prav blizu cerkve sv. Lovrenca v Podčetrtku, katero je obiskovala dnevno ter skrbela z vneto za njeno okrasitev. Po svojih močeh je skrbela za revne bolnike in sploh je bila vsem res potrebnim na uslugo s podporo ter navetom. Do smrti se je zanimala kot prepričana ter neustrašena Slovenka za usodo Jugoslavije, katero je zasledovala na podlagi poročil »Slov. gospodarja«, kojega zvesta naročnica je bila do smrti. Blagi mamici bodi Vsemogočni obilni plačnik za vse njene brežstevilne vidne dobrote, s katerimi ni štedila Cerkev ter bližnjemu — žalujočim preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Letošnjo jesen je smrt v naši župniji hudo gospodarila. Na Bresnici se je pri spravljanju listja ponesrečil posestnik Munda Jožef; umrl je v ormoški bolnišnici, od koder so ga pripeljali na domače pokopališče. — Drugi dan smo pokopali Muršič Marijo iz Cvetkovec, ki jo je zadela kap. — Čez par dni je umrl Petek Simon, posestnik iz

Osluševac. — Isti teden je umrla Ozmeč Ivana, posestnica iz Cvetkovec. Vse poletje je bila v postelji ter je bolezen potrpežljivo prenašala. Pokopali smo jo ob številni udeležbi ljudstva dne 30. novembra. — V nedeljo, 3. decembra, je imela pogreb 40 letna Rižnar Neža iz Cvetkovec. Pri porodu so nastopile težave. Uboga žena je po hudih bolečinah umrla. Pri odprtem grobu se je od nje poslovil z ganljivimi besedami domači g. župnik, pevcu pa so ji zapeli pesem v slovo. Zapušča žalujočega soproga ter dve hčerki in sinčeka, kateremu je na smrtni postelji podarila življenje in ne bo nikdar poznal matere. — Vsem rajnim naj sveti večna luč — žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Društvene vesti

Vurberg. Dne 8. decembra smo imeli lepo slovesnost. Dopoldne so deklice Marijine družbe prejele sv. obhajilo z gorečimi svečami v rokah, katere so darovale cerkvi. Popoldne pa so nam v župnijskem domu pripravile prav ljubko zabavo. Pele so, rajale, žele in košice so lušile. Dekleta, dobro ste napravile! Efekt pa je še povečala raznobarna električna luč. — Oni ponedeljek zvečer je Miklavž hodil tu okrog. Oglasil se je tudi v sanatoriju. Z njim je hodil angel, ki je imel pri sebi knjigo življenja. V tej knjigi so bile popisane vse lastnosti bolnikov. Miklavž je vse obdaril, a pridnejši so dobili več. Najpridnejši so dobili čokolado.

Slovenska Bistrica. V zadnjih dveh mesecih beležimo celo vrsto zanimivih prireditev in proslav Prosvetnega društva, fantovskega odseka in dekliškega krožka, tako za november z igro, posebej pa še s proslavo narodnega praznika dne 1. decembra, kjer je posebno pozornost vzbujala deklamacija s projekcijsko sliko in nastop samostanskih pevk. Miklavževanje je postalo že pravi ljudski praznik za otroke in odrasle. Otroci so bili bogato obdarovani po prizadevanju mestnih gospa nad 150; s tem se je delo za organizacijo samo še podkrepilo. Zvečer pa je pripravil odraslim Miklavž ob prenapolnjeni dvorani obilo veselja. — Praznik Brezmadežne so proslavili dekleta s sprejemom novih članic v Marijino družbo in lepo uspelo Marijansko akademijo po

prijateljev ali znancev god, ker po koledarju zaman brskaš, da bi našel njegovo ime. Glede izbiranja imen za novorojenčke pa so Egipčani vse drugače iznajdljivi. Nimajo nobenih nepotrebnih skrbi pri tem, na drugi strani pa se tudi ne boje, da bi se s tem ali onim imenom, ki bi ga dobil njihov novorojenček, komu zamerili. Kadar je pri Egipčanih krst, si starši zbero za svojega otroka kar tri imena, jih napišejo vsakega na svoj listek in listke polože vsakega k svoji sveči. Vse te tri sveče morajo biti na viden čisto enake. Potem jih prižgo in novorojenček dobi tisto ime, katero je imela sveča, ki je gorela najdalje.

gornje prostore. Samokres je imel v roki. Previdno je stopal s klina na klin, dokler ni prišel do vrha. Z vso opreznostjo je iztegnil vrat in pogledal okrog po sobi. V sobi ni bilo nikogar. Pri oknu je stala miza, na njej je bil brzojavni aparat.

Umor je moral biti izvršen pred kratkim, ker če se čuvaj popoldne ne bi bil javil, bi sosednje čuvajnice postale pozorne. Morilec torej še ne more biti daleč...

Mapsov pogled se je nehote ustavil na močvirju, ki ga je videl skozi okno.

Aparat je začel delovati. Ravnatelj je vprašal, ali je v čuvajnici vse v redu.

Maps je na kratko poročal o grozni najdbi. Aparat je za nekaj časa utihnil, potem pa je prišlo novo vprašanje:

»Ali boste vzdržali nekaj časa?«

»Prosim, da!« je odvrnil z negotovim glasom. »Dokler me ne bo premagal spanec, bo vse dobro. Če bi prišel še en čuvaj, bi se lahko menjavala.«

Ravnatelj je obljubil, da bo poslal nekoga. Potem je aparat utihnil.

Noč je počasi minevala. Dva osebna in en brz vlak, ki so drveli mimo čuvajnice, so prinesli nekoliko spremembe.

Maps se je dolgočasil. Brskal je med spisi, pregledoval brzojavni aparat in — štel minute. Zdelo se mu je, da je čas obstal.

Okrog petih zjutraj je zaslišal žvižg.

Šel je iz čuvajnice. Z južne strani se je počasi bližal tovorni vlak. Pred čuvajnico se je ustavil. Iz enega voza so izstopili vlakovodja, dva delavca, železniški zdravnik in preiskovalni sodnik.

»Zaradi Boyda smo prišli,« se je oglasil sodnik. »Ali je res umorjen?«

Maps je molče pokazal proti čuvajnici. Može so vstopili drug za drugim.

Zdravnik je čez nekaj trenutkov prišel iz hiše in je začel izpraševati Mapsa. Nato je mirno izjavil, da je Boyd sam kriv nesreče, ker ni pazil in je padel, ko je šel po lestvi navzdol.

Maps se je spomnil na Mortonovo pripovedovanje. Prepričan je bil, da je zdravnik na strani ravnateljstva in hče s tako razlago zakriti zločin.

Zdravnik se je vrnil v čuvajnico. Kmalu nato so železničarji prinesli Boyda in ga položili v železniški voz. Nato so se vsi zgrnili okrog Mapsa. Radovedno so povpraševali o vsem. Maps je dajal kratke odgovore.

»Ali boste sami ostali tu?« je vprašal vlakovodja.

»Od ravnateljstva sem prošil še za enega čuvaja, da bi se v službi menjavala.«

»Ne verjamem, da bo ravnateljstvo moglo koga dobiti. Vsakdo se bo bal iti v tako nevaren kraj.«

»Potem bom pa sam tu!« je mirno odgovoril